

Ex kapitola 16.

[1] Pak vytáhli z Élimu. Celá pospolitost Izraelců přišla na pouť Sín, která je mezi Élimem a Sínajem, patnáctý den druhého měsíce poté, co vyšli z egyptské země. [2] Celá pospolitost Izraelců na poušti opět reptala proti Mojžíšovi a Áronovi. [3] Izraelci jim vyčítali: "Kéž bychom byli zemřeli Hospodinovou rukou v egyptské zemi, když jsem sedávali nad hrnci masa, když jsme jídvali chléb do sytosti. Vždyť jste nás vyvedli na tuto poušť, jen abyste celé toto shromáždění umohli hladem." [4] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Já vám sešlu chléb jako déšť z nebe. Ať lid vychází a sbírá, co denně spotřebují. Tak je podrobím zkoušce, budou-li se řídit mým zákonem, či nikoli. [5] Když budou připravovat, co přinesou, ať je toho šestého dne dvakrát tolik, než co nasbírají každodenně." [6] Mojžíš a Áron řekli všem Izraelcům: "Večer poznáte, že vás z egyptské země vyvedl Hospodin. [7] A ráno spatříte Hospodinovu slávu, ačkoli slyšel vaše reptání proti sobě. Co jsme my, že reptáte proti nám?" [8] Pak Mojžíš dodal: "Poznáte to podle toho, že vám Hospodin dá večer k jídlu maso a ráno k nasycení chléb, ačkoli slyšel reptání, jak jste proti němu reptali. Co jsme my? Nereptáte proti nám, ale proti Hospodinu." [9] Áronovi Mojžíš řekl: "Vyzvi celou pospolitost Izraelců: 'Přistupte před Hospodina, neboť slyšel vaše reptání.'" [10] Když mluvil Áron k celé pospolitosti Izraelců, obrátili se k poušti, a vtom se ukázala v oblaku Hospodinova sláva. [11] Tu Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [12] "Slyšel jsem reptání Izraelců. Vyhlás jim: 'Navečer se najíte masa a ráno se nasýtíte chlebem, abyste poznali, že já jsem Hospodin, váš Bůh.'" [13] Když pak nastal večer, přiletěly křepelky a snesly se na tábor. A ráno podala kolem tábora rosa. [14] Když rosa přestala padat, hle, na povrchu pouště leželo po zemi cosi jemně šupinatého, jemného jako jíní. [15] Když to Izraelci viděli, říkali jeden druhému: "Man hů?" (to je: "Co je to?") Nevěděli totiž, co to je. Mojžíš jim řekl: "To je chléb, který vám dal Hospodin za pokrm. [16] Hospodin přikázal toto: Nasbírejte si ho každý, kolik potřebujete k jídlu. Každý vezmete podle počtu osob ve svém stanu ómer na hlavu." [17] Izraelci tak učinili a nasbírali někdo více, někdo méně. [18] Pak odměřovali po ómeru. Ten, kdo nasbíral mnoho, neměl nadbytek, a kdo nasbíral málo, neměl nedostatek. Nasbírali tolik, kolik každý k jídlu potřeboval. [19] Mojžíš jim řekl: "Nikdo ať si nenechává nic do rána!" [20] Ale oni Mojžíše neposlechli a někteří si něco do rána nechali. To však zčervivělo a páchlo. Mojžíš se na ně rozlítil. [21] Sbírali to tak ráno co ráno, kolik každý k jídlu potřeboval. Když však začalo hřát slunce, rozpustilo se to. [22] Šestého dne nasbírali toho chleba dvakrát tolik, totiž dva ómery na osobu. Tu přišli všichni předáci pospolitosti a oznámili to Mojžíšovi. [23] Ten jim řekl: "Toto praví Hospodin: Zítřa je slavnost odpočinutí, Hospodinův svatý den odpočinku. Co je třeba napéci, napečte, a co je třeba uvařit, uvařte. A vše, co přebývá, uložte a opatrujte do rána." [24] Uložili to tedy do rána, jak Mojžíš přikázal. A nezapáchalo to, ani se do toho nedali červi. [25] Mojžíš pak řekl: "Snězte to dnes, protože dnes je Hospodinův den odpočinku. Dnes nenajdete na poli nic. [26] Šest dní budete sbírat, ale sedmý den je den odpočinku. Ten den nebude nic padat." [27] Když přesto někteří z lidu sedmého dne vyšli, aby sbírali, nic nenašli. [28] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Jak dlouho se budete zpěčovat a nebudete dbát mých příkazů a řádů? [29] Hleďte, vždyť Hospodin vám dal den odpočinku. Proto vám dává šestého dne chléb na dva dny. Zůstaňte každý, kde jste, ať nikdo sedmého dne nevychází ze svého místa." [30] Lid tedy sedmého dne odpočíval. [31] Dům izraelský pojmenoval ten pokrm mana. Byl jako koriandrové semeno, bílý, a chutnal jako koláč. [32] Mojžíš řekl: "Hospodin přikázal toto: Naplň tím ómer, aby to bylo opatrováno po všechna vaše pokolení, aby viděla chléb, kterým jsem vás na poušti živil, když jsem vás vyvedl z egyptské země." [33] Áronovi Mojžíš řekl: "Vezmi jeden džbán, nasyp do něho plný ómer many a ulož to před Hospodinem, aby to bylo opatrováno po všechna pokolení." [34] Áron to tedy uložil před schránou svědectví, aby to bylo opatrováno, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [35] Izraelci jedli manu po čtyřicet let, dokud nepřišli do země, v níž se měli usadit; jedli manu, dokud nepřišli na pokraj kenaanské země. [36] Ómer je desetina éfy.